

[Justitsministeren]

telse. Vi har den, og vi vil beholde den; det er det, der ligger fast.

Jeg skal ikke tage de enkelte punkter op, hr. Wilhjem er fremkommet med her. Der har været mange andre lejligheder til at besvare dem. Men jeg gør opmærksom på, at der jo også i denne befolkning ved siden af ønsket om at fastholde en retssikkerhed er en god og sund retsfølelse, en retsfølelse, der direkte vender sig imod alt det, hr. Wilhjem har sagt her. Jeg er overbevist om, at det, der er problemet for langt de fleste her i landet, der interesserer sig for spørgsmål vedrørende retsvæsenet, er: giver man landets borgere den rigtige beskyttelse? Er det ikke sådan, at vi må gøre en stadig større indsats bl.a. for at bekæmpe den vold, som vi har set brede sig og blive hårdere? Er det ikke således, at man i befolkningen forventer, at vi på de områder, hvor disse voldstendenser breder sig, gør en indsats for at sørge for at skærpe lovgivningen? Det er det, regeringen har foreslået, og det står vi ved.

Jeg lagde mærke til, at hr. Wilhjem flere gange talte om justitsministeren og folketingsflertallet. Det siger jeg tak for. Der er jo spørgsmål – det er fremgået af denne debat – hvor der viser sig store adskillelser i standpunkterne i dette folketing. Derfor glæder det mig, at det bliver fremhævet, at det ikke alene er regeringen, men er folketingets flertal, der står bag politiet i dets vanskelige opgave for at beskytte borgerne. De fortjener den opbakning fra et folketingsflertal og fra en regering. Vi vil i hvert fald fortsætte med at give denne opbakning.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Jeg siger tak til justitsministeren for hans bemærkninger.

Til hr. Wilhjem vil jeg gerne sige, at hvis man trækker en cirkushest ind i manegen og oven i købet en cirkushest, som har været med i mange år, så kan den simpelt hen af gammel vane ikke lade være med at optræde. Det vil sige, at hr. Wilhjem igen i dag optræder på samme niveau, som hr. Wilhjem plejer at gøre det – intet nyt overhovedet.

Hr. Wilhjem ser fuldstændig bort fra, at straffelovsovertrædelserne i Danmark har passeret et tal på over 400.000; det ser ud til at være stabiliseret på de 400.000. Hr. Wilhjem hævder, at der er begået vold mod

retsplejeloven. Selvfølgelig er det ikke rigtigt, at der er begået vold mod retsplejeloven. Hr. Wilhjem hævder, at danske politifolk er blevet mere voldelige. Jeg er glad for, at justitsministeren afviser dette, og jeg kan i modsætning til hr. Wilhjem sige, at volden mod danske politifolk siden 1966 er seksdoblet; det er også noget, hr. Wilhjem på demagogisk vis naturligvis overser. Det er bare beklageligt, men det er den linje, hr. Wilhjem har lagt. Alt skal drukne i juridiske spidsfindigheder, i stedet for at man ser tingene nøjagtigt, som de hænger sammen.

Man diskuterer skønsomheden i forbindelse med husbesættelser, således at ledende politifolk skal skønne, om man nu skal skride til handling eller man ikke skal skride til handling. Det er en urimelighed, og det er også hr. Wilhjems linje. Partier i folketinget angriber forretningsdrivende for, at de udstiller varer så fristende, at børn og unge under ingen omstændigheder kan lade være med at stjæle dem. Man bakker op bag socialpædagoger og andre, som finder på mere eller mindre gode »undskyldninger« for, at der begås vold og grovere vold.

Jeg beklager, at der er partier, der kan bakke op bag disse ting, især når det er et parti, som fornægter åbenheden. Der er partier, der bakker op bag venstrefløjens forfatteren Jesper Jensen, der siger: »Hvad de rige ejer, er stjålet fra dig«. Man beklager sig over, at klager mod politiet ikke kan nytte noget. Jeg beklager, hr. Wilhjem, men der er altså ingen linje i at sige, at man absolut skal have ret, fordi man klager over politifolk. Men det er jo hr. Wilhjems linje; derfor var justitsministerens bemærkninger om politiet vældigt rammende.

(Kort bemærkning).

Wilhjem (VS):

Justitsministerens bemærkninger om politiet var efter min mening ikke rammende, men meget karakteristiske for enhver justitsminister og ikke bare denne, der altid har opfattet sig som politiets personalechef mere end som befolkningens garant for retsbeskyttelse.

Hr. Bjørn Elmquist sagde, at mit indlæg var vendt mod retssikkerheden, og det kommer fra en retspolitisk ordfører, som accepterer, at politiet anvender provokatører og lokker folk i fælden; som accepterer isolations-